

Dosarul nr. 2ra-1640/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (V. Puica)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Aliona Cazacu, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Cazacu împotriva Societății cu răspundere limitată „FLY ONE” cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Aliona Cazacu și a fost menținută hotărârea din 06 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 08 februarie 2017 Aliona Cazacu a depus cerere de chemare în judecată (ulterior concretizată) împotriva SRL „FLY ONE” cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 16 noiembrie 2016 a procurat, on-line, bilet avia tur- retur, numărul „5F-216”, de la compania „FLY ONE”.

A notat că conform biletului procurat, avionul urma să decoleze de pe aeroportul Parma, Italia, la data de 27 noiembrie 2016, ora 18:30 (ora locală), iar aterizarea pe Aeroportul Internațional Chișinău a fost preconizată pentru ora 21:50 (ora locală), ruta cu nr. 5F/2016.

A susținut că la 27 noiembrie 2016, ora 16:00, a trecut procedura de înregistrare, cât și controlul vamal italian în orașul Parma. Aproximativ la ora 18:00 s-a anunțat întârzierea zborului timp de o oră. Reclamanta, precum și ceilalți pasageri au așteptat până pe la ora 19:30. Ulterior, li s-a comunicat că urmează să aștepte un autocar care să-i conducă la aeroportul din Verona, urmând să înceapă zborul (cursa Verona-Chișinău) îndată ce ajung pe aeroport. Autocarul urma să vină la ora 21:15, însă a ajuns pe aeroportul din Parma abia la ora 22:00.

În continuare, a menționat că aproximativ la ora 00:00 au ajuns în Aeroportul din Verona, acesta era gol. O persoană, doamnă - angajată a aeroportului, i-a spus reclamantei că la acel moment nici o cursă nu era programată spre Chișinău, iar decolarea avionului de pe cursa Verona-Chișinău urma să fie la ora 05:30. Din acel moment o altă informație despre zborul care urma nu a avut. Între timp, s-a apropiat un reprezentant al companiei „FLY ONE” care a dat dovadă de un comportament indecent, vorbind grosolan, nu le-a oferit nici un răspuns la întrebările pasagerilor. Având în vedere că era nemulțumită de serviciile operatorului de zbor, a solicitat de la acel reprezentant, care nu s-a prezentat, un telefon pentru a putea apela rudele care o așteptau în aeroportul din Chișinău, însă acest lucru i s-a refuzat. Înregistrarea pasagerilor cursei a început la ora 04:00.

A completat că pe parcursul acestor ore, nu a fost informată despre starea de lucruri din aeroport, cauzele anulării zborului, precum și nu a fost informată despre posibilitățile de transport de alternativă, așa cum prevede Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08.11.2012. Începând cu ora 16:00 până la ora 04:00 a stat în picioare, iar de către reprezentanții companiei „FLY ONE” a fost tratată în mod inuman. Nu i s-a oferit mâncare și băuturi răcoritoare proporțional timpului așteptat, așa cum este prevăzut de Regulament.

A mai menționat că pretenția despre încasarea prejudiciului moral rezultă din următoarele circumstanțe: zborul a fost programat pentru ora 18:30, însă au decolat la 6:30 cu întârziere de peste 12 ore; timp de 12 ore a avut parte de tratamente inumane: nu a luat masa, a stat în picioare, fapt ce s-a reflectat negativ asupra stării de sănătate, i s-au provocat dureri de spate și dureri abdominale și a suferit o stare de supra-oboseală, ceea ce i-a creat suferințe atât fizice, cât și psihice; pârâtul a refuzat să-i repare benevol prejudiciul cauzat reclamantei, iar compensarea în beneficiul ei a sumei de 20 000 de lei i-ar putea aduce o satisfacție echitabilă.

Suplimentar, a susținut că la adresa operatorului aerian a fost expediată o cerere de soluționare pe cale amiabilă a litigiului, în care reclamanta a invocat pretențiile și motivele sale, precum și suma cerută cu titlu de despăgubire.

La 08 decembrie 2016, din partea pârâtului a parvenit răspunsul prin care i-a fost refuzat în acordarea despăgubirilor.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art.1398, 1422, 1423 Codul civil, art. 94, 166, 167 Codul de procedură civilă, art.15 și 16 din Legea cu privire la protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003 și Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08 noiembrie 2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 06 septembrie 2017 a fost respinsă acțiunea depusă de Aliona Cazacu ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 25 septembrie 2017, Aliona Cazacu a declarat apel împotriva hotărârii din 06 septembrie 2017 a Judecătoriei

Chișinău, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Aliona Cazacu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a stabilit că la data de 16 noiembrie 2016 Aliona Cazacu a procurat, on-line, un bilet tur-retur, cu numărul „5F-216”, de la compania SRL „FLY ONE”. Conform biletului procurat, avionul urma să decoleze de pe aeroportul din Parma (Italia) la 27 noiembrie 2016, ora 18:30 (ora locală), iar aterizarea pe Aeroportul Internațional Chișinău fiind preconizată pentru ora 21:50 (ora locală).

Totodată, a mai stabilit Colegiul instanței de apel că potrivit certificatului de iregularitate se confirmă faptul anulării zborului nr. 5F/216 cu destinația Parma (PMF) - Chișinău (KIV) din 27 noiembrie 2016 operat de Compania Aeriană „FLY ONE” SRL, ca urmare a circumstanțelor excepționale cauzate de condițiile meteorologice nefavorabile (ceață densă). Ora nouă planificată pentru decolare: ora 06:00 din Aeroportul Verona Villafranca, ora pentru aterizare 09:00 în Aeroportul Internațional Chișinău.

Conform art. 19 din Convenția pentru unificarea anumitor reguli referitoare la transportul aerian internațional, ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 254-XVI din 05.12.2008, transportatorul este răspunzător pentru prejudiciul rezultat dintr-o întârziere în transportul aerian de pasageri, de bagaje sau de mărfuri. Cu toate acestea transportatorul nu este răspunzător pentru daunele survenite datorită întârzierii dacă dovedește că el, prepușii și mandatarii săi au luat toate măsurile care se impun în mod rezonabil pentru a evita dauna sau că le-a fost imposibil să ia respectivele măsuri.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit cu certitudine că întârzierea zborului nu a fost cauzată din cauza operatorului/întimatului, ci din cauza condițiilor meteo nefaste, care nu puteau fi prevăzute.

Astfel, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a conchis că prima instanță just a concluzionat cu privire la respingerea pretenției privind repararea prejudiciului material în mărime de 250 de euro cauzat prin anularea zborului, deoarece nu s-a dovedit vinovăția companiei aeriene în suportarea prejudiciului material de către Aliona Cazacu.

La fel, a reținut instanța de apel că SRL „FLY ONE” a suportat cheltuieli în sumă de 446, 52 de euro, pentru achiziționarea hranei, de care a beneficiat și Aliona Cazacu, ca urmare a redirectionării zborului, fapt confirmat prin ordinul nr. 236 din 30.11.2016, eliberat de Aeroportul din Parma și explicațiile date de reprezentantul pârâtului.

În circumstanțele date, instanța de apel a considerat justă și soluția primei instanțe de respingere a pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 20000 de lei, deoarece acțiunile operatorului aerian au fost conform prevederilor pct. 25, 26 din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor.

În baza celor stabilite, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei soluției primei instanțe privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

La data de 25 iunie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Aliona Cazacu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea acesteia nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea, a dat o apreciere arbitrară probelor anexate la actele cauzei și neîntemeiat a reținut că intimatul a respectat, în cazul din speță, Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la ambarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 27 februarie 2018, însă la actele cauzei nu sunt date despre recepționarea acesteia de către recurentă.

În circumstanțele date, recursul declarat de Aliona Cazacu la data de 25 iunie 2018, prin intermediul oficiului poștal, este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aliona Cazacu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Aliona Cazacu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Aliona Cazacu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru